

Лелеку вже ніщо не ранить...

Талелека

Лелеку вже ніщо не ранить,
Образи більше не печуть.
Лиш дивно їй: як совість манить
Шукати в мережах, "змін" шептуть?
"Серйозно?" – кричить в душі,
Вона вдячна їм за кожен шрам.
Не знає, що ще доля шле,
Пройшла крізь зраду, біль і гам.
Булінг, самогубства спроби,
Використання гіркий смак –
За все подяка, хто був проти,
Бо лиш так зміцнів її крок.
Якби не ви, не знала б сили,
Гнила б, можливо, вже й в землі.
Вона свій вибір вже зробила,
Не буде помилок на цій стежі.
Досить! – кричала, й знає точно:
Її почули, хто мав.
Бо голос той, такий урочний,
Напевно, серце їм проймав.